

I Skrivelse af 27. August f. A. — 1919/4008/6 — har Indenrigsministeriet udtalt, at det har under Overvejelse at søge lovfæstet Bestemmelser svarende til de forskellige Bekendtgørelser til Forebyggelse af utilbørlig Udnyttelse af Konjunkturerne, saasom Bestemmelserne om Konjunkturfortjeneste og Kædehandel, hvorfor Ministeriet har anmodet Kommissionen om at meddele Resultatet af sine Overvejelser paa det heromhandlede Omraade, for at Ministeriet saa snart som muligt kan blive sat i Stand til at fremsætte Lovforslag vedrørende disse Forhold, idet Ministeriet har tilføjet, at det ønsker, at et eventuelt Forslag skal omfatte Bestemmelser vedrørende Tilsyn med Forholdsreglernes Overholdelse.

Allerede inden man modtog denne Skrivelse fra Indenrigsministeriet, havde Kommissionens nævnte Udvalg, af hvilket Friis da var udtraadt, og i hvilket Riis-Hansen senere er indtraadt som Formand efter sin Udnævnelse til Formand for Kommissionen, genoptaget sine Forhandlinger angaaende det heromhandlede Spørgsmaal, idet man ikke, saaledes som Forholdene havde udviklet sig, fandt det forsvarligt at opretholde Bestemmelserne i den hidtidige Form. Den 25. August f. A. havde man ført mundtlig Forhandling med Repræsentanter for Grossererersocietetets Komité og Industriraadet om Muligheden for at afløse den i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 1. Februar 1917 indeholdte Bestemmelse om, at Beregningsmaaden pr. 1. Februar 1917 af Fortjenesten skal være normgivende, med en Bestemmelse om, at Beregningsmaaden pr. 1. August 1914, altsaa før Krigens Begyndelse, skal være normgivende. Da de paagældende Repræsentanter ønskede Spørgsmaalet skriftlig forelagt deres Organisationer, blev Sagen foreløbig drøftet i Kommissionens den 28. August f. A. afholdte Møde, hvorefter man tilskrev Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation og Industriraadet om Sagen og modtog de vedlagte Svar af henholdsvis 12. September og 14. Oktober f. A. (Bilagene D og E). Med Indenrigsministeriets Skrivelse af 1. September f. A. — 1919/4008/48 — modtog man derhos fra De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark den vedlagte Skrivelse af 21. August f. A., hvori de nævnte Foreninger ønsker Bekendtgørelsen af 1. Februar 1917 ændret som ikke længer tidssvarende (Bilag F).

Udvalgets Arbejde er i første Linje gaaet ud paa at bringe paa det rene, om Forholdene allerede nu kunde siges at være faldet saaledes i Lave efter de af Krigstiden skabte overordentlige Tilstande, at der kunde skrides til en egentlig Afvikling af de hidtil gældende prisregulerende Bestemmelser af mere almindelig Art. Resultatet af de saaledes skete Overvejelser er imidlertid blevet, at dette ingenlunde kan siges at være Tilfældet, og man har derfor ogsaa maattet mene, at de omhandlede Bestemmelser i alt væsentligt maatte oprettholdes, i hvert Fald endnu en Stund.

Industrien, der nu ogsaa er undergivet den i Bekendtgørelsen af 1. Februar 1917 indeholdte Regulering af Fortjenesten, har man dog ment det bedst nu at frigøre derfor, saaledes at de almindelige Bestemmelser begrænses alene til at angaa Handelen. Det har været Udvalgets Opfattelse, at en almindelig Reguleringsregel for Industriens Fortjeneste i hvert Fald ikke burde ske i den nuværende Regels Form, men maatte gøres væsentlig rummeligere, og at desuden en saadan ændret Bestemmelse ikke lod sig sammenarbejde med Reglerne for Handelens Forhold til eet Forslag, uden at dette rent formelt vilde lide derunder.

Indenfor Handelen har man dernæst ment, at der for den egentlige *Importhandels* Vedkommende allerede nu uden Ulempe maatte kunne ske en væsentlig Frigørelse. Det maa saaledes kunne tillades Importører uden nogen Art af Begrænsning at indkassere den